

הערות על שאלת שלם

ארם אדיב

סטודנט אחד הציע בטאון הול מיטינג "לקחת צעד אחורה ולשאל מה המשימה (the mission, בלשונו) של המקום", היינו, מה החזון שלו - או, תרצו, מה שואף המרכז האקדמי שלם להיות. (על השם טאון הול מיטינג נלין במדור אחר ובהודמנות אחרת.) פרופסור רוברטס חשב שזאת שאלה מצוינת ויש לבררה לעומק לטובת עתיד המקום. צודקים שניהם. אבל מי יערוך את הברור, וחשוב מכך - מי יקבע את המישיין? על מי מוטלת בדין המשימה: על הבורד שגופם בארה"ב, על אנשי קומה שלוש שדעתם בארה"ב, על אנשי קומה שתיים שדעת כל אחד מהם בשולחן הכתיבה שלו, או על הסטודנטים שרגליהם אך נכנסות בדלת הכניסה וכבר יוצאות בעד דלת המועדון לכיוון השער האחורי?

אנחנו לא נוכל למנות איש להכריע בשאלה. אבל אם תפצירו נסכים לרדן בעצמנו במצב השלמי, מתוך שליחות עיתונאית בלבד, ולנסות, אולי, לצייר ברוחנו מה צפוי בהמשך המסילה שעליה משקשים קרונותיו של המרכז האקדמי שלם כיום. נניח שהפצרתם.

Regarding the Question of Shalem

Majestic Man

A student suggested at the last Town Hall Meeting that we should "take a step back and ask what our *mission* is," that is, our vision - or, if you will, what the entirety of Shalem College aspires to be. (On the name "Town Hall Meeting" we can discuss on a different occasion.) Professor Roberts agreed that this was an excellent question, that it really should be further clarified, that resolving this question is best for the future of the institution. Indeed, both are right. But who will arrange the inquiry, and more importantly - who will establish *the mission*? Who is responsible for the task at hand: the board whose very body is abroad, the third-floor staff whose heads are in the US, the second-floor faculty whose own wisdoms stay attached to their own desks, or the students who barely manage to set one foot in the front door entrance by the time the next foot leaves the back door of Student Hall, towards the back gate?

We are unable to appoint a particular individual that will resolve this issue. But if you urge us, we will agree to discuss the Shalem situation for ourselves, out of a purely journalistic mission, and try, perhaps, to paint in our minds what is next expected on the rail road of which the wagons of Shalem College rattle today. Let's say you urged us.

1.

An attentive ear to hallway tête-à-têtes is aware that many students feel alienated by new trends being woven around them. In the aforementioned THM, Professor Roberts discussed the "necessary changes to the core curriculum in favor of improving the experience," and seems to have meant changes such as compressing Leon's history course to one year. A crueler fate befell India studies, that from a compulsory course in Humanities were pushed to that of a mere enrichment course with zero credit points. Gender studies have also been cut. These changes join a broader move that Professor Roberts called "ideal" in his public discussion, which is to shorten the degree in its entirety to three years (and maybe another half).

It is understandable that these changes result from a desire to attract more students. First- and second-year students can testify how much the pandemic has oppressed their willingness (that was surprising from the get-go), that of good, healthy and intelligent young men and women, to commit to frontal studies in one place for four consecutive years. The abridgement of the degree intends to entice light-footed and short-sighted foals to gallop to our stables. The motivation is proper, and in-itself there is no reason for flaw. There is flaw, however, in the changes themselves. They imply another motive, which may not be an explicit policy of our institution, albeit its symptoms have been felt by students. We may roughly define it as the consequence of a decision in favor of a one face of Shalem over another.

א.

אוזן כרויה לשיחות המסדרון תגלה שאחדים מהסטודנטים מתנכרים למגמות חדשות שנרקמות סביבם. פרופסור רוברטס הזכיר בשיחה את "השינויים הדרושים בליבת הלימודים לטובת שיפור החוויה", ומסתמן שהתכוון לשינויים כגון צמצום קורס ההיסטוריה של ליאון ודחיסתו לשנה אחת. גורל אכזר יותר נגזר על לימודי הודו, שמקורס חובת בחירה בלימודים ההומניסטיים נדחקו לעמדת קורס העשרה שלא מקנה נקודות זכות. לימודי מגדר קוצצו גם הם. השינויים האלה מצטרפים למהלך רחב יותר שאותו כינה פרופסור רוברטס "אידאלי" בשיחה, והוא קיצור התואר בשלם לשלוש שנים (ואולי עוד חצי).

מתקבל על הדעת שהתנודות הללו הן תוצאה של הרצון למשוך יותר סטודנטים. יעידו תלמידי השנה הראשונה והשנייה, ויזכירו כמה הקשתה המגפה על נכונותם (המפתיעה מלכתחילה) של צעירות וצעירים טובים, בריאים ונבונים, להתחייב ללימודים פרונטליים במקום אחד למשך ארבע שנים תמימות. קיצור התואר נועד לפתות סייחים קלי רגל וקצרי קשב לדהור לאורוותנו. מוטיבציה ראויה, ובה עצמה אין כל טעם לפגם. בשינויים עצמם יש. יש להם סיבה נוספת, שאיננה מדיניות מפורשת של המוסד, אבל תסמיניה מורגשים לסטודנטים. ניתן לנסחה באופן כללי ביותר בתור תולדה של הכרעה בעד פנים מסוימים של שלם, אשר גובה ממילא מחיר מפנים אחרים שלו.

PROPERTY OF NATHAN LEIBOWITZ

2.

It is worth briefly mentioning the political nature of these changes. The trend we have pointed out paints Shalem in a certain color (olive green?), whether knowingly or not, – and effectively and specifically makes it inviting for individuals who wear this color well. Damage done will not only amount in an increased presence of military-minded humdrums, but in the absence of other potential applicants. The hand of management who neglects the course on gender, the reduction of an introductory course in Islam and the light-heartedness of the institution towards India studies may alienate people who would otherwise remain a bit longer in areas that branch off from mainstream Western thought, out of genuine curiosity and intrigue.

The result this trend forewarns will be the renovated resemblance of our college's syllabus to that of the Argaman Institute for Conservative Thought, or of the Jewish Statesmanship Center. People with an inclination for the Humanities, who would like to acquire a different perspective on the contexts of Western thought will need to search for a different home and a different degree. (Say that one of them wishes to explore the effects on Schopenhauer's thought - would he or she not rightly choose the course on Indian Studies? Would they not uncover even more similarities and points of appreciation with assistance from methodologies learned in the core classes of Modern Philosophy?)

ב.

כדאי להתייחס במלה לאופי הפוליטי שלובשות התמורות האלו. המגמה שעליה הצבענו כאן, ביודעין או בלא יודעין, צובעת את שלם בצבע מסוים (ירוק זית?) – ואגב אורחא הופכת אותו למזמין בעיקר לאנשים שלובשים את הצבע הזה היטב. הנזק לא יסתכם רק בנוכחות מוגברת של סחים, אלא בהיעדרם של טיפוסים אחרים. היד הסולדת של ההנהלה מקורס מגדר, הצמצום של קורס מבוא לאסלאם וקלות הראש שנוהג המוסד בלימודי הודו עשויים בהחלט להרחיק אנשים שיש להם עניין להתעכב בתחנות שמסתעפות מהדרך הראשית של המחשבה המערבית.

תוצאתה המתקרבת של המגמה הזו היא התאמתו המלאה של הסילבוס בשלם לסילבוסים כשל תכנית ארגמן למחשבה שמרנית, או של המכללה למדינאות. אנשים בעלי נטייה הומניסטית שירצו לקבל נקודת השקפה אחרת על הקשריה של מחשבת המערב (נאמר, ירצה אחד מהם לחקור את ההשפעות על מחשבת שופנהאואר – האם לא יבחר בצדק בקורס לימודי הודו? האם לא יגלה את יתר הממשקים של הקורס עם השיטות שלמד בקורסי החובה של הפילוסופיה החדשה?) יאלצו לבחור במקום אחר ובתואר אחר.

SAMPLE

PROPERTY OF NATHAN LEIBOWITZ

ג.

ולמה בעצם שמועמדים יוותרו על ההזדמנות שמציע שלם? התשובה פשוטה: יש תכניות לימודים אחרות, מצוינות ויוקרתיות לא פחות. אילו ביקש שלם להיות קפנדריה יוקרתית להצלחה בחיים המעשיים, היה מאבד את זכות קיומו. אחרים עושים זאת טוב ממנו: אמירים או לאוטמן מציעות יוקרה אקדמית ומלגות, לצד תכניות לימודים גמישות יותר ורב-תחומיות יותר מאשר בשלם. אוניברסיטת רייכמן (נראה שכינוי-השמצה השגור "הבן-טחונים" לא הספיק לעומדים בראש המוסד, שכיום שמו "אוניברסיטת איש עשיר") מבטיחה ללומדים בה שורה נכבדת בקו"ח וסוללת להם דרך נוחה לקריירות זוהרות ולעמדות השפעה. המחפשים לימודים בהתאמה אישית שניתן לשלב באורח חיים פעלתני, או תואר מעניין שניתן להשלים בפרק זמן קצר ימצאו את מבוקשם באוניברסיטה הפתוחה. למה דווקא שלם?

3.

And why should candidates give up an opportunity offered by Shalem? The answer is simple: there are other, excellent and prestigious programs. Had Shalem sought solely to become an impressive route to a successful life and profession, it would have lost his right to exist. Others do it better: The Amirim and Lautman programs offer academic stature and scholarships, alongside more flexible and multidisciplinary curricula than that of Shalem. Reichman University (infamously called "Rich Man University") assures its students a respectable addition to their resume, and paves a convenient path to glamorous careers and positions of influence. Those seeking personalized studies that can go hand in hand with a dynamic lifestyle, or an interesting degree that can be completed in a short period of time, will find what they seek at the Open University. Why choose Shalem?